

31997L0042

8.7.1997

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 179/4

DYREKTYWA RADY 97/42/WE**z dnia 27 czerwca 1997 r.****po raz pierwszy zmieniająca dyrektywę 90/394/EWG w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 118a,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/394/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16,uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję ⁽²⁾ po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,działając w zgodzie z procedurą ustanowioną w art. 189c Traktatu ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 118a Traktatu stanowi, że Rada powinna uchwalić, za pomocą dyrektyw, minimalne wymagania w celu zachęcenia do poprawy warunków, szczególnie w miejscu pracy, tak, aby zagwarantować lepszą ochronę zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.
- (2) Zgodnie z tym artykułem dyrektywy takie powinny unikać nakładania ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych w sposób, który mógłby powstrzymać powstawanie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw.
- (3) Dyrektywa Komisji 91/325/EWG z dnia 1 marca 1991 r. dostosowująca po raz dwunasty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i znakowania substancji niebezpiecznych ⁽⁵⁾ wprowadza w załączniku III nowe oznaczenia ryzyka, aby określić zagrożenie zdrowia wynikające z przedłużającego się kontaktu oraz zagrożenie rakiem spowodowane wdychaniem.

(4) We wszystkich sytuacjach w miejscu pracy pracownicy muszą być chronieni przed preparatami zawierającymi jedną lub więcej substancji rakotwórczych oraz przed związkami rakotwórczymi powstającymi w miejscu pracy.

(5) W przypadku niektórych czynników rakotwórczych konieczne jest branie pod uwagę wszystkich dróg wchłaniania, włącznie z możliwością przenikania przez skórę, aby zapewnić możliwie najlepszy poziom ochrony.

(6) Ponieważ sformułowanie pkt 2 załącznika I do dyrektywy 90/394/EWG dotyczące aromatycznych węglowodorów policyklicznych powodowało trudności interpretacyjne w wielu Państwach Członkowskich, wymagane jest nowe, bardziej precyzyjne sformułowanie.

(7) Artykuł 16 dyrektywy 90/394/EWG zapewnia ustalenie wartości granicznych kontaktu z czynnikami rakotwórczymi na podstawie dostępnych informacji, włącznie z danymi naukowymi i technicznymi, w odniesieniu do wszystkich czynników rakotwórczych, co do których jest to możliwe.

(8) Wartości graniczne kontaktu z czynnikami rakotwórczymi w miejscu pracy muszą być traktowane jako ważny składnik ogólnych ustaleń dotyczących ochrony pracowników; owe wartości graniczne muszą być uaktualniane w każdym przypadku, kiedy w związku z nowymi danymi naukowymi zajdzie taka potrzeba.

(9) Benzen jest czynnikiem rakotwórczym występującym w wielu sytuacjach w miejscu pracy; w związku z tym zagrożone jest zdrowie wielu pracowników; mimo że współczesna wiedza naukowa nie pozwala na określenie poziomu, poniżej którego zagrożenie zdrowia przestaje istnieć, zmniejszenie kontaktu z benzenem zmniejszy owo zagrożenie.

(10) Respektowanie minimalnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed określonymi zagrożeniami związanymi z czynnikami rakotwórczymi ma na celu nie tylko ochronę zdrowia i bezpieczeństwa poszczególnych pracowników, ale także zapewnienie minimalnego poziomu ochrony wszystkich pracowników we Wspólnocie.

(11) Należy ustanowić jednolity poziom ochrony pracowników przed zagrożeniem związanym z czynnikami rakotwórczymi w całej Wspólnocie, a poziom ochrony nie może być ustalany poprzez szczegółowe wymogi przepisów, ale

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 317 z 28.11.1995, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. C 97 z 1.4.1996, str. 25.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 1996 r. (Dz.U. C 198 z 8.7.1996, str. 182), wspólne stanowisko Rady z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. C 6 z 9.1.1997, str. 15) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 kwietnia 1997 r. (Dz.U. C 132 z 28.4.1997).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 180 z 8.7.1991, str. 1.

poprzez strukturę ogólnych zasad, tak aby umożliwić Państwom Członkowskim zastosowanie jednolitych wymagań minimalnych.

- (12) Niniejsza zmiana ustanawia praktyczny aspekt realizacji społecznego wymiaru rynku wewnętrznego.
- (13) Zgodnie z decyzją 74/325/EWG ⁽¹⁾ Komisja, zamierzając sformułować wnioski w tej dziedzinie, powinna skonsultować się z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy,

- ii) preparat składający się z jednej lub więcej substancji, o których mowa w pkt i), jeżeli koncentracja jednej lub więcej poszczególnych substancji spełnia wymogi limitu koncentracji, pozwalające na zakwalifikowanie preparatu do kategorii 1. lub 2. czynników rakotwórczych, ustalonych w jednym z następujących załączników:

— załącznik I do dyrektywy 67/548/EWG lub

— załącznik I do dyrektywy 88/379/EWG, jeżeli substancja lub substancje nie zostały wymienione w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG lub zostały wymienione bez limitów koncentracji;

- iii) substancję, preparat lub proces, o których mowa w załączniku I, a także substancje i preparaty powstałe w wyniku procesów, o których mowa w załączniku I;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 90/394/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 dodaje się następujący ustęp:

„4. W odniesieniu do azbestu i monomeru chlorku winylu, których dotyczą dyrektywy specjalne, przepisy niniejszej dyrektywy mają zastosowanie wówczas, gdy są bardziej korzystne dla zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy.”

2. Artykuł 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 2

Dla celów niniejszej dyrektywy,

- a) »czynnik rakotwórczy« oznacza:

- i) substancję, która spełnia kryteria klasyfikacji w kategorii 1. lub 2. czynników rakotwórczych, ustalonych w załączniku VI do dyrektywy 67/548/EWG;

- b) »wartość graniczna« oznacza, jeżeli nie została określona inaczej, limit średniej koncentracji »czynnika rakotwórczego«, mierzonej w stosunku do czasu, w powietrzu, którym oddycha pracownik, w odniesieniu do wyznaczonego okresu, będącego podstawą oceny, jak zostało ustalone w załączniku III.”

3. W art. 3 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Ponadto, podczas dokonywania oceny zagrożenia, należy wziąć pod uwagę wszystkie inne drogi kontaktu, takie jak wchłanianie w skórę i/lub poprzez skórę”.

4. W art. 5 po ust. 3 dodaje się następujący ustęp:

„4. Kontakt nie może przekraczać wartości granicznej czynnika rakotwórczego, jaka została ustalona w załączniku III.”

Ustęp poprzednio oznaczony ust. 4 otrzymuje oznaczenie ust. 5.

5. W załączniku I pozycja 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Praca, w czasie której dochodzi do kontaktu z aromatycznymi policyklicznymi węglowodorami znajdującymi się w sadzy węglowej, smołe węglowej lub paku węglowym”.

6. Załącznik III część A otrzymuje następujące brzmienie:

„A. WARTOŚCI GRANICZNE KONTAKTU Z CZYNNIKAMI RAKOTWÓRCZYMI W MIEJSCU PRACY

Nazwa czynnika	Einecs ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾	Wartości graniczne		Zapis	Środki tymczasowe
			mg/m ³ ⁽³⁾	ppm ⁽⁴⁾		
Benzen	200-753-7	71-43-2	3,25 ⁽⁵⁾	1 ⁽⁵⁾	Skóra ⁽⁶⁾	Wartość graniczna: 3 ppm (= 9,75 mg/m ³) do (trzech lat po dacie z ust. 1 art. 2 dyrektywy 97/42/WE ⁽¹⁾)

⁽¹⁾ Dz.U. WE L 179 z 8.7.1997, str. 4..

⁽²⁾ EINECS: Europejski Wykaz Istniejących Substancji Chemicznych.

⁽³⁾ CAS: Pomocniczy Numer Wyciągu Chemicznego.

⁽⁴⁾ mg/m³ = miligram na metr sześcienny powietrza w temp. 20 °C i 101,3 kPa (760 mm słupa rtęci).

⁽⁵⁾ ppm = część na milion objętości w powietrzu (ml/m³).

⁽⁶⁾ Zmierzone lub obliczone w odniesieniu do ośmiogodzinnego okresu, będącego podstawą oceny.

⁽⁷⁾ Możliwość istotnego przyczynienia się do obciążenia organizmu poprzez kontakt skórny.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 185 z 9.7.1974, str. 15. Decyzja zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, nie później niż dnia 27 czerwca 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 1997 r.

W imieniu Rady

A. MELKERT

Przewodniczący